

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

21. julij 2019

NEDELJA	16. MED LETOM – LEPA NEDELJA V GALICIJI
21.07.	7.00 za farane 10.00 procesija in maša (1) za +Jakoba Ograjšek in Šteknečanove starše (2) za +Jakoba Doler
Ponedeljek	Marija Magdalena
22.07.	19.00 za +Ivana Potočnik in vse Urbanove, obl.
Torek	Brigita Švedska, sozavetnica Evrope
23.07.	7.00 za rajne Videnškove in Zavalinškove
Sreda	Krištof
24.07.	19.00 na Pernovem za +Marijo Novak, osmina
Četrtek	JAKOB Starejši, apostol – zavetnik naše župnije
25.07.	19.00 za +Jakoba Žagar
Petek	Joahim in Ana, starši Device Marije
26.07	19.00 za +Ivana in Fanižo Borinc, obl.
Sobota	Gorazd in Kliment
27.07.	7.00 za +Avgusta in Franciško Čretnik, obl.
NEDELJA	17. MED LETOM
28.07.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Janeza Pohole, obl. ter Justino in Jožeta Veber 10.00 za +Martina Rotar

16. NEDELJA MED LETOM

Tisti čas je Jezus
prišel v neko vas in žena
z imenom Marta
ga je sprejela v svojo hišo.
Imela je sestro,
ki ji je bilo ime Marija.
Ta je sedla
h Gospodovim nogam in
poslušala njegovo besedo,
Marta pa je imela
s postrežbo veliko dela.
Pristopila je in rekla:
»Gospod, ti ni mar, da me je
sestra pustila samo streči? Reci ji
vendar,
naj mi pomaga!«

(Lk 10,38–40)

Lk 10,38-40

SEDI IN PRISLUHNI

V današnjem evangelijskem odlomku beremo takole: »Gospod, ti ni mar, da me sestra pušča samo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!« (Lk 10,40). Zanimivo je, da je za Marto od vsega začetka jasno, kdo ima prav in kdo ne. Kdor veliko dela, ima zmeraj prav. Njena sestra, ki si preprosto drzne sedeti pri Jezusovih nogah in poslušati njegove besede, naj bi končno enkrat naredila nekaj koristnega. Toda Jezus da prav sestri: »Izvolila si je najboljši del, ki ji ga nihče ne bo vzela.«

Marta in Marija sta dve strani v nas. Marija brez Marte bi bila zgolj pobožno kroženje okrog samega sebe, bi bila duhovni narcisizem. Marta brez Marije pa bi kmalu postala aktivizem, »vidno dokazovanje« z delom, s pomagajočo ljubeznijo do bližnjega, ki pa pogosto gre mimo potreb drugih. Tudi v nas je Marta najbrž bolje razvita. Ima boljše argumente. Tudi v nas je močnejši glas, da je treba narediti nekaj, na kar bomo lahko pokazali, iz česar bo nekaj nastalo.

Če si drznemo kot Marija preprosto iti v tišino in sedeti pred Gospodom, da bi prisluhnili temu, kar nam želi povedati, v naši notranjosti takoj zadoni Martin glas: »Naredi končno nekaj pravega. Toliko dela je. Kako lahko kar sedeš in tratiš svoj čas za molitev in meditacijo!« V tem primeru se mora Jezus tudi v nas zavzeti za Marijo. Marija pusti Jezusa do besede. Zaupa mu, da ima povedati nekaj novega in pomembnega. Poznam veliko dobrih kristjanov, ki ne delajo le veliko, marveč skušajo sebi in drugim tudi v svoji pobožnosti kar naprej kaj pokazati. Molijo mnoge molitve, tudi na verskem področju opravljajo svoje delo, a Jezusu sploh ne dajo priložnosti, da bi prišel do besede. Saj vendar že naredijo vse, kar Jezus želi. Zanje šteje le to, da lahko opravijo kar največ molitev ali pobožnih dejanj, da bi se nato mogli ponosno ozreti nazaj. A to ni prava pot. Opustimo Marto – pridružimo se kdaj tudi Mariji. Sedimo k Jezusovim nogam.

Po: Anselm Grün, Duhovne vaje za vsak dan

DANES OBHAJAMO PRAZNIK

NAŠEGA ŽUPNIJSKEGA ZAVETNIKA

Jakob Starejši (umrl ok. 44)

God: 25. julij

V zboru dvanajsternih apostolov, ki jih je bil Jezus izbral iz vrst svojih številnih učencev, sta bila dva Jakoba. Med prvimi je bil za apostola poklican današnji godovnjak, zato je ob njegovem imenu vzdevek 'starejši' (po apostolski službi, ne po letih), malo kasneje pa je Jezus poklical še Jakoba, Alfejevega sina, ki mu pravimo 'mlajši'.

Jakob je bil doma iz enega od mest ob Genezareškem jezeru. Njegov oče Zebedej je bil ribič, pri delu pa sta mu pomagala njegova odrasla sinova Jakob in Janez. Na Jezusov klic sta, kot poroča evangelist Matej, "pustila čoln in očeta ter šla za njim". Mati Saloma je bila sestra Jezusove matere Marije, zato sta bila Jakob in Janez prava Jezusova bratranca. V seznamu apostolov je Jakobovo ime med prvimi, vedno zraven Janezovega. Evangelist Marko pove, da je Jezus Zebedejevima sinovoma dal ime 'sinova groma' in sicer zaradi njunega vihravega značaja. Ob neki drugi priliki sta si Jakob in Janez prislužila Jezusovo grajo zaradi svoje častihlepnosti. Hotela sta si izprositi čim boljši 'stolček' v Jezusovem kraljestvu. Skupaj s Petrom in z bratom Janezom je bil Jakob priča Jezusovega spremenjenja na gori in obuditve Jairove hčere. Te tri je Jezus vzela s sabo, ko je šel na veliki četrtek zvečer moliti v vrt Getsemani, kjer je v duhu videl grozo trpljenja, ki ga je čakalo prav kmalu. V dneh Jezusovega trpljenja se je Jakob, kot večina apostolov, 'potuhnil', po Jezusovem vstajenju pa je bil z drugimi apostoli v Jeruzalemu. Prav malo vemo o njegovem delovanju po Jezusovem vnebohodu in prihodu Svetega Duha na prve binkošti. Pisatelj Apostolskih del poroča, da je Herod "dal z mečem usmrtiti Jakoba, Janezovega brata". To se je zgodilo o veliki noči leta 44.

Legenda pripoveduje, da je apostol Jakob deloval v Španiji, vendar za to ni nobenega trdnega dokaza. Dejstvo pa je, da je grob tega apostola v Španiji, ki ga časti kot svojega zavetnika, in sicer v pokrajini Galiciji na severozahodu Pirenejskega polotoka, v mestu, ki se po njem imenuje Santiago de Compostela. Njegove kosti so prenesli tja najbrž v 7. stoletju, ko so Jeruzalem zasedli muslimanski Arabci. Compostela je kmalu postala sloveča božja pot brž za Sveto deželo in Rimom. Kdor je od nas romal v daljno Kompostelo, se je napravil po romarsko: za to opravilo je bil značilen romarski klobuk s širokimi kraji in na njem pritrjena školjka 'Jakobova pokrivača', plašč, bisaga ter dolga romarska palica z bučo za vodo na njej.

O izredni priljubljenosti tega svetnika med našimi predniki govori tudi dejstvo, da so sv. Jakobu na čast samo na ozemlju ožje Slovenije zgradili 68 cerkva, 26 župnijskih in 42 podružnic. Nekateri slovenski kraji so po njih dobili ime: Šentjakob ob Savi, Sv. Jakob v Slovenskih goricah, Štjak na Krasu.